

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕССИЯ

ХУІІ. ЗАСЪДАНИЕ, ВЪ ВТОРНИКЪ, НА 9 НОЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

(Начало въ 1 часа слѣдъ пладнѣ, подѣ Прѣдсѣдателството на Подпрѣсѣдателя Д-ръ Янкулова).

Прѣдсѣдательтъ: (звъни) Засѣданието ся отваря. Ще ся чете списъкътъ.

Секр. Гуневъ: (чете списъкътъ на г. г. депутатитѣ).

Прѣдсѣд.: Въ днешното засѣдание присѣствувать 41 прѣдставители, отсѣствувать 13, отъ които съ отпущкъ: Д-ръ Владо, Д-ръ Дагоровъ, Златаровъ, Ив. Ст. Гешовъ и Хр. Христовъ; безъ отпущкъ: М. Панаретъ, Г. Груевъ, Пеневъ, Маджаровъ, Саллабашевъ, Рабинъ Ефенди, Н. Бояджиевъ и Аргириадисъ. Ще ся прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секретарь Гуневъ: (чете протоколътъ).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка? (Нѣма). Протоколътъ ся одобрява. Ще ся прочетатъ нѣкои писма

Секретарь Гуневъ: (Чете):

„Господине Прѣдсѣдателю!

Извънрѣдни домашни обстоятелства ме засталяватъ да прискоча за 5 дни въ Казанлъкъ, моля ви прочее, Господине Прѣдсѣдателю, да ми исходатайствувате отъ Уважамото Областно Събрание, единъ отпущкъ за това врѣме.

Приемете, и пр.

(Под.) Депутатъ:

Хр. Христовъ“.

Прѣдсѣд.: На дневния рѣдъ имаме разискване членъ по членъ законопроектътъ за военнитѣ пенсии.

Секр. Гуневъ: (чете): Законъ. Главний Управителъ на Источна Румелия обнародва слѣдующий законъ. Глава I. Членъ 1. Военнитѣ пенсии сж различни до толковъ, колкото причинитѣ иматъ да удовлетворятъ и ся подѣлятъ на:

1. Пенсия на оттегляване за старшинство по служба.
2. Пенсия на оттегляване вслѣдствие на рани, болѣсти и немощи.
3. Пенсия за вдовицитѣ и сирацитѣ.

Комиссията отхвърля заглавието и го редактира тъй:

Д. Бояджиевъ: Съгласно чл. 98 на Орг. Уставъ трѣбва да присѣтствува единъ прѣдставителъ на Н. С., защото Н. Пр. Г. Щрекеръ не може да разбира безъ да има кой да му прѣвожда.

Генер. Щрекеръ: (говори на турски). Азъ ще моля Почит. Събрание да ми позволи възраженията да узнавамъ чрѣзъ прѣводчикъ.

Прѣдсѣд.: Негово Пр. има това право. Има ли възражение противъ поправката на комиссията. (Нѣма).

Секр. Гуневъ: (чете): Глава II. За военнитѣ пенсии за старшинството по служба. Отдѣлъ 1. Членъ 2. Правото на пенсия на оттегляване за старшинство по служба ся добива за 25 год. дѣйствителна служба.

Ген. Щрекеръ: Въ печатанието е станала погрѣшка. Спорѣдъ 15 чл. на сжщия законъ и 491 отъ Орг. Уставъ (чете ги). За 10 год. военний мааншъ ся въскачва всѣка година до 40 год. за такавититѣ му, тъй щото до 40 год. достига цѣлата плата.

Димитровъ: Посочения чл. на Орг. Уставъ говори за гражд. чиновници, а не за военни. Комиссията, като взе прѣдъ видъ членътъ посоченъ отъ Негово Пр. постави за военнитѣ чиновници до 25 год. Комиссията поиска спорѣдъ Орг. Уставъ, но направи други условия . . . . . за вмѣсто 4 срока турна 3. Ако служи 10 години взема $\frac{1}{4}$ отъ заплатата. Ако служи 15 год. взема $\frac{1}{3}$, това е все едно. Ако вземемъ, че служи 40 год. за да получи цѣла плата, то е много намалено 5 год. Отъ 25 до 35 г. за чиновникъ ще бѣде мъчно да служи 40 години.

Ген. Щрекеръ: За гражданскитѣ чиновници е друго, а за военни друго. Слѣдъ 15 год. получава $\frac{1}{3}$.

Д. Бояджиевъ: Това което каза г. Димитровъ малко ще има да прибавя. Негово Прѣвѣсходителство каза, че трѣбва да е непрѣкъсната служба. Това го нѣма. Може би една година да е прѣкъсната и послѣ пакъ да служи. Още каза че 40 г. за да получи цѣла плата, ние до 35 г. правимъ това. Ще стои 15 год. за да получи $\frac{1}{3}$.

Свещ. Тилевъ: Азъ не забѣлжихъ никаква разлика въ прѣдложението на комиссията и възражението на г. Генералъ. Той каза въ 10 год. да ся получава $\frac{1}{4}$, а комиссията — въ 15 год. $\frac{1}{3}$. Глѣдаме, че комиссията прави повече отъ колкото г. Генералъ. Азъ одобрявамъ прѣдложението на комиссията.

Ев. Гешовъ: Мисля, въпросътъ е повече за тълкувание отъ колкото за оцѣнение. Има членове въ Орг. Уставъ, които говорятъ за въ тоя случай. Чл. . . . казва . . . вторий постановява начинътъ отъ който комиссията ся е отклонила като е

нарѣдила 15, 25 и 35 год. Г-нъ Генералъ забѣлѣжи, че тукъ дѣто пише чл. 2—25 год. било погрѣшка, а трѣбва да бѣде 10 години. Г-да, чл. 491 ся приспособява както на военни и на граждански чиновници. Трѣбва да ся опрѣдѣли добрѣ въ случая да не би да ся каже, че е противъ Орг. Уставъ.

Димитровъ: Тука именно въ чл. 6 е погрѣшено ако е тѣй.

Ген. Щрекерь: Тукъ е погрѣшка, да.

К. Калчовъ: Подобрѣ това да кажемъ, че ся приема спорѣдъ Орг. Уставъ. Въ тарифата за пенсиятъ максимумтъ е погрѣшенъ. Тамъ за 10 год. ся полага $\frac{1}{4}$. Трѣбва да е погрѣшено. Най пълна пенсия самий законъ прѣдвизда. Колкото за чл. 491 разбирамъ че е и за граждански и за военни чиновници. При това да приемемъ непрѣкъсната служба, а не иначе.

Прѣдсѣд.: Турамъ на гласуване поправката на комиссията.

Димитровъ: Да ся турне на гласуване и, ако ся неприеме това подраздѣление, да ся направи друго прѣдложение.

К. Величковъ: Да ся турне поправката на комиссията, но незная да ли тая поправка е съобразна? Има прѣдложение друго и то да ся гласува, че ако не ся приеме, тогава да ся гласува онова на комиссията. Орг. Уставъ казва наистина 10 и 40, но отъ насъ зависи да приемемъ 15 и 35. Азъ мисля тия срокове 15, 25 и 35 сж подобри. Ще направимъ погрѣшка, проче, ако приемемъ прѣдложението на комиссията.

В. Нейчовъ: Поправката на комиссията ся гласува и падна вече.

Прѣдсѣд.: Не е паднала, азъ питахъ само нея ли да гласуваме.

К. Калчовъ: Пакъ казвамъ поправката на комиссията е противъ Орг. Уставъ. Казва ся малко е 10 год., но единъ щомъ служи 10 г. има право на пенсия, а комиссията туря до 15 год. Това е нарушение на Орг. Уставъ. Достига да получи цѣла заплата въ пенсия слѣдъ 40 год. служба. Трѣбва да ся опрѣдѣлятъ 4 периода: 10 г. щомъ служи трѣбва да му ся опрѣдѣли законната пенсия. II. периодъ на 30 години.

Генералъ Щрекерь: Азъ другояче разбирамъ работата: отъ 10 год. нататкъ всѣка година ся увеличава пенсията съ извѣстенъ процентъ.

К. Величковъ: Оттеглямъ думата си.

Димитровъ: Както казва г. Калчовъ, ако ся приеме има малко опасностъ. Въ прѣдложението ся казва, че всѣка година трѣбва да ся надкачка по малко пенсията. За това комиссията най хубаво е направила.

Аргириядисъ: (чете членътъ). Тукъ ся говори за 3 периода: 10, 25 и 40 години.

Прѣдсѣд.: Моля г. Калчова да формулира писмено прѣдложението си.

В. Нейчовъ: Г-да, комиссията казва съ рапорта си (чете) . . . . .
Комиссията не е била компетентна да прави това.

Прѣдсѣд.: Това не е въпросътъ моля ви. Моля г. Калчова да прочете прѣдложението си.

К. Калчовъ: (чете прѣдложението си).

К. Величковъ: Думата „старшинство“ подобрѣ може да ся замѣни съ „заслуги“.

Милковски: Искамъ да питамъ какъ ся разбира това прѣдложение: когато служилъ чиновникъ 10 години взема $\frac{1}{4}$, послѣ ся уголѣнява, но какъ, ако, на-примѣръ, е 19 години?

Директ. Гешовъ: Азъ искамъ да обърна вниманието на събратията ми върху 3 ал. на 49 чл., дѣто казва . . . . . всѣка година ся увеличава пропорционално. Най право е, спорѣдъ г. Генерала, ако служи и 19 г. да ся дава $\frac{1}{4}$. Азъ ще моля Събранието да приеме това начало.

К. Калчевъ: Както говори Органически Уставъ, мисля не слѣдва всѣка година. Тамъ ся казва, че ся увеличава постъпенно, но отъ туй не ся разбира за *всѣка година*. Най послѣ и противъ разума е като една година служилъ повече да му ся увеличи пенсията. Щомъ отслужи и други 10 години, тогава само може, тѣй е по справедливо.

М. Хулюсу: Като единъ служи 10 год., опрѣдѣля му ся $\frac{1}{4}$, 20 — $\frac{1}{2}$, 40 год. — вече цѣла. Тѣй трѣбва да стане. Но нѣкои питатъ, като стане 19 год. какво ще взема? (чете членътъ) Органически Уставъ казва, колко год. служи ще вземе половината. Ако служи 10 год. взема $\frac{1}{4}$, 20 год. като служи взема $\frac{1}{2}$. Ако е 15 год. ще вземе половината още (иска да каже $\frac{3}{8}$). Така ще ся смѣта и за 19-тѣхъ год. Азъ тѣй разбирамъ.

Т. Кесяковъ: Трѣбва да ся направи прѣдложението, какво право има, ако служи повече отъ 10 год. Спорѣдъ мене трѣбва аналогически да ся смѣта на всѣки двѣ години поне.

Г. Щрекеръ: Не ся съгласявамъ съ г-на Кесякова, защото тогава ще трѣбва всѣка година да ся счита. Вѣрвамъ че знаете, че въ Германия, Австрия и другагѣ не полагатъ тѣй.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ прѣдложението на г-на Калчова на гласуване, които сж за него — да станатъ прави. (Пада). Подкрѣпя ли ся прѣдложението на г-на Кесякова? (Подкрѣпя ся).

Милковски: Какъ ся разбира въ това прѣдложение: който служи непрѣкъснато ли извѣстно число години, или? (Гласове: дѣйствителна служба). Тогава хубаво.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласуване прѣдложението на г-на Кесякова. Които сж за него — да станатъ прави. (Приема ся).

Членъ 3. — Годиניתъ прѣминати въ служба ся считатъ за военна пенсия на оттеглование отъ годината въ която законътъ позволя а да ся обвържи за въ военн: служба.

Комиссията.

Г. Щрекеръ: Трѣбва да имаме прѣдъ видъ, г-да, че по нѣкои офицери има рус. подданници. И азъ за такива мислѣхъ, та тоя членъ тѣй ся нарѣди. Остава впрочемъ на г-да депутатитѣ да рѣшатъ.

Димитровъ: Г. Генералъ каза, че който е служилъ непрѣкъснато въ турска военна слижба по напрѣдъ да ся смѣтатъ годиניתъ на законната му служба, когато служи и въ нашата войска. Мисля, това инакъ не може да ся приеме, защото наш й бюджетъ е скромнъ и не може да награждава оня, който е служилъ 20 години

въ турската войска, а въ нашата само 2 или 3. За това комиссията много добръ е направила и азъ вѣрвамъ Събранието ще приеме прѣдложението ѝ.

Прѣдсѣдательтъ: Приема ли се прѣдложението на комиссията? (Приема се).

Д-ръ Стояновичъ: Азъ моля Събранието да приеме тукъ II ал. на чл., именно за лица, които ако и служили въ други армии, но участвувать въ нашата обл. войска. И тѣ да иматъ право на пенсия. Азъ правя слѣдующето прѣдложение: Исключатъ се отъ това число войницитѣ и произведенитѣ опълченци, които се намиратъ на военна служба въ Ист. Румелия и за които . . . . .

Прѣдсѣдательтъ: Дайте прѣдложението си на бюрото. (Д-ръ Стояновичъ го подава). Г. Калчевъ има думата върху това прѣдложение. (Чете го напрѣдъ).

К. Калчовъ: Азъ мисля съ такъво прѣдложение нѣма много да патоваримъ бюджетътъ си, но още ще бѣде удовлетворение нѣкакъ на опълченцитѣ. За това азъ съмъ съгласенъ за това прѣдложение.

Ив. Герджиковъ. И азъ разбирамъ, че нѣма да се прѣтовари бюджетътъ много, на макаръ и да се прѣтовари потрѣбно е да се удовлетворатъ тия заслуживши, обаче трѣбва да прѣмислимъ, че това прѣдложение ще стане причина да не се утвърди цѣлий законъ. За това именно не съмъ съгласенъ и ще моля Събранието да отхвърли това прѣдложение.

Прѣдсѣдательтъ: Подкрѣпя ли се прѣдложението на г. Д-ръ Стояновича? (Подкрѣпя се). Турямъ на гласуване: които сж за това прѣдложение — да станатъ прави. (Пада).

Чл. 4. — Прѣминатото врѣме въ гражданска служба, която дава право на една пенсия, се счита за пенсия за оттегловање, срокътъ обаче на военната дѣйствителна служба трѣбва да бѣде най-малко отъ двѣ години.

Комиссията.

(Приема се).

Чл. 5. — Двѣ години дѣйствителна служба подъ заглавие на прѣдварителни учения, било по самоволие, било по откомандирование се счита на онези младежи туземци, които откакъ се учать въ иностранството за да свършатъ военнитѣ си науки, влезнатъ като офицери въ Милиция или въ Жандармерията.

Комиссията.

Отдѣлъ II. Опредѣление на пенсия за старшинство. Членъ 6. — Подиръ 25 години дѣйствителна служба военнитѣ лица иматъ право на минимума на пенсия за старшинство, опредѣлена на чина имъ, отъ тарифата приключена въ настоящий законъ. — За годинитѣ, които надминуватъ 25-тъ год. дѣйствителна служба въ всяка походна година се прибавя на пенсията $2\frac{1}{2}$ — $\frac{0}{0}$ двѣ и половина на стотѣхъ отъ заплата.

Комиссията отхвърля тоя членъ. Приема ли Събранието да се отхвърли? (Приема).

Членъ 7. — Пенсията за старшинство се опредѣлява спорѣдъ чинътъ на военното лице. Ако ли пакъ то поиска оттегловањето си прѣди да е свършило двѣ години служба въ новиятъ си чинъ, пенсията се опредѣлява както на долниятъ си чинъ.

Комиссията отхвърля тоя членъ.

Г. Щрекеръ: Азъ моля Почитаемото Събрание да не отхвърля тоя членъ, защото това става всѣкадѣ. Може би тукъ като служи нѣкой Полковникъ, утрѣ да стане Генералъ, трѣбва да си взема пенсията. Всѣки единъ офицеринъ като служи 10 год. на едно мѣсто, трѣбва да му се даде една композиция, както това става въ Франция и другадѣ.

Димитровъ: Членове 6, 7 и 8 ся отхвърлятъ отъ комиссията, защото има въ прѣдидущитѣ членове опрѣдѣление и комиссията мисли достатъчно това. Не трѣбва най послѣ да се взема въ внимание чинътъ.

К. Калчовъ: Напротивъ добръ ще е да стане членътъ да се разбира, че ся приема пенсията послѣ спорѣдъ новия чинъ.

Прѣдсѣдателтъ: Прави ли прѣдложение г. Калчевъ?

К. Калчевъ: Да се гласува чл. 7, ако се приеме — добръ.

Консуловъ: Азъ мисля да се приеме тоя членъ, щото пенсията да се взема по чинъ. Ако се гласува и приемемъ тоя членъ, не прѣчи на прѣдишнитѣ.

Прѣдсѣдателтъ: Трѣбва да се гласува членътъ?

Димитровъ: Пакъ ще кажа, че имаше прѣдъ видъ комиссията да не се взема въ внимание членътъ.

Прѣдсѣдателтъ: Турямъ на гласуване чл. 7, които сж за него — да станатъ прави. (Приема се).

Членъ 8. — Пенсията на оттегловање за всяки офицеринъ, подофицеринъ, и десятникъ имѣющій 10 год. прѣминати въ служба съ сжщій си чинъ, ся увеличава отъ една пета.

Ползovať ся отъ сжщото прѣимущество жандармитѣ, които иматъ 12 години прѣминати въ служба на жандармерията — Пенсията за оттегловање на всякий офицеринъ, подофицеринъ и войникъ ся увеличава съ една двадѣсѣта отъ минимума на пенсията за старшенство за всяка рана, добита въ военна служба.

Комиссията отхвърля тоя членъ. Има ли възражение? (Нѣма).

Глава III. За пенсиятъ на оттегловање слѣдствие на рани, болѣсти и немощи. Отдѣлъ I. За имѣющитѣ права на пенсия. Членъ 9. — Ранитѣ даватъ право на пенсия, когато сж опасни и неуцѣрими и когато происхождатъ отъ войната, или отъ други случки по военна служба. — Болеститѣ и немощитѣ даватъ сжщото право за пенсия, когато сж опасни и неуцѣрими и когато ся признаватъ, че происхождатъ отъ трудове, или военни опасности по службата.

Причинитѣ, които сж дали слѣдствие на рани, болѣсти и немощи ще ся провѣрятъ спорѣдъ формитѣ и въ растоянието, които ще ся опрѣдѣлятъ отъ единъ Публично-Административенъ Правилникъ.

Членове 9, 10, 11, 12, 13 и 14 отъ глава 5.

Т. Кесяковъ: Да се прочетатъ членовѣтъ, че ся отхвърлятъ отъ комиссията, а Събранието трѣбва да се освѣтли.

Димитровъ: Туй е много по ясно и направено на категории. Защото не ся разбира кои на кои категории, не ся опрѣдѣля добръ. А отъ комиссията тѣ по добръ сж опрѣдѣлени. Още повече като ся казва, че болѣститѣ ще ся класифициратъ отъ единъ Публично Административенъ Правилникъ.

Прѣдсѣдательтъ: Г. Кесяковъ прѣдлага да ся четатъ всичкитѣ тия членове, но азъ мисля излишно е, понеже всѣки отъ прѣде си има законопроектътъ. Турямъ на гласуване. (Пада).

Чл. 7 на комиссията.

Глава IV. За пенсиитѣ на вдовицитѣ и сирацитѣ. Отдѣлъ I. За правата на пенсия. Членъ 15. — Иматъ право на пожизнена пенсия.

1-во Вдовицитѣ на военни лица, убити въ битка или военна служба.

2-ро Вдовицитѣ на военнитѣ лица, умрѣли вслѣдствие на рани и на които смъртта ся е причинила било въ военно врѣме, било въ слѣдствие на заразителни болѣсти или немощи подъ влиянието на които ся биле подложени отъ нуждата на военната имъ служба, само въ случай когато женидбата е станала прѣдъ добиванieto на рани, болѣсти и немощи.

Тѣзи вдовици иматъ право на една пожизнена пенсия опрѣдѣлена на половината на максимума отъ пенсия за старшинството наложено на чинътъ на мъжътъ ѝ.

Причината, естеството и слѣдствията на болѣститѣ или ранитѣ ще бждатъ оправдани спорѣдъ формата и въ срокъ опрѣдѣлени съ единъ Публично-Административенъ Правилникъ.

3-о Вдовицитѣ на военни лица умрѣли когато вече получаватъ пенсия, или щомъ вече сж имали право да получаватъ пенсия, само женитба трѣбва да е станала двѣ години напрѣдъ спиранieto отъ дѣйствителна служба на мъжътъ, или ако би да има дѣца родени отъ женитба по прѣлина на това спиране.

Комиссията.

Членъ 16. — Въ случай на напуцание, ако жената е припозната виновна вдовицата на едно военно лице не може да претендира на никаква пенсия, дѣцата ако има ся считатъ сираци.

Комиссията го отхвърля, ила ли възражение? (Нѣма).

Членъ 17. — Подиръ смъртта на майката или приспособлението на прѣд-последний членъ, тя ся намира лишена отъ правата на пенсия, дѣтето или дѣцата на военнитѣ умрѣли лица въ случка прѣдвидена въ членъ 14, иматъ право колкото и да сж на една годишна помощъ сравнително съ пенсията, която майката е могла да земе.

Тази помощъ ся плаща до дѣто най-малкий отъ тѣхъ достигне 21 годишна възраст; но въ този случай дѣлътъ на възрастнитѣ дѣца пада на по-младитѣ.

Комиссията.

Глава V. Общи положения. Чл. 18. Въ случай не прѣдвидени отъ настоящий законъ, когато ще има да ся награждаватъ военни лица за извънрѣдни услуги, пенсиитѣ ще ся разрѣшаватъ съ особенъ законъ.

К. Величковъ: Събранието отхвърли 16 чл. отъ законопроекта, но, чини ми се, по добрѣ е да ся приеме. До колко виждамъ по самата лоша редакция ся отхвърля, но ако ся поправи (чете го) . . . . .

Прѣдсѣдательтъ: Събранието мина тоя членъ и не може да ся повърща.

Т. Кесяковъ: Подкрѣпямъ членътъ, както го поправа г. Величковъ. Тоя членъ е отъ голѣма важность и трѣбва да ся приеме. Ако не можемъ да ся повърщаме, да ся тури подиръ тоя (18).

К. Величковъ: Просто да стане членътъ 19 (вмѣсто 15 отъ проекта).

Димитровъ: Такъвъ членъ е излишенъ, понеже въ насъ сж твърдѣ рѣдки такива случаи . . . . .

К. Величковъ: Оттеглямъ прѣдложението си.

Коммиссията отхвърля тоя членъ.

Чл. 19. — Постановлени награждения ще ся отпушатъ на десетниците и войниците, уволнени вслѣдствие на рани, болѣсти и немощи добити въ служба, ако тий ся намиратъ въ невъзможность да ся прѣхранватъ, и ако ранитѣ и немощитѣ не влизатъ въ числото на онези, които даватъ право на една пенсия съгласно алинея 3-та отъ чл. 15-ий.

Тѣзи награждения ще ся вмѣстятъ въ бюджета на Милицията и Жандармерията.

Причинитѣ, естеството и слѣдствията на ранитѣ, болките и немощитѣ, които даватъ право на награжденията ще ся провѣрятъ спорѣдъ формата и срокътъ опрѣдѣленъ чрѣзъ Публично-Административенъ Правилникъ.

Коммиссията го отхвърля.

Членъ 20. — Военнитѣ пенсии сж частни и пожизненни; тѣ ся записани като областенъ дългъ въ особенъ регистръ на пенситѣ на общото съкровище.

Коммиссията го приема.

Чл. 21. — Въ случай, че ся опрѣдѣли на едно военно лице една неточна пенсия, то въ течение най-късно на три мѣсяца, то може да възрази на това отъ деньтъ въ който му ся е прѣдизвѣстила пенсията.

Коммиссията го отхвърля. Има ли възражение? (Нѣма)

Чл. 22. — Правото за добивание военна пенсия ся спира — вслѣдствие на отсѣждане на едно тѣлесно или опозорително наказание до колкото трае. Вслѣдствие на живѣние вънъ изъ Источна Румелия безъ разрѣшението на Главнй Управителъ, когато лицето е туземецъ на Областъта, или ся е приелъ туземецъ.

Ев. Гешовъ: Г-да, 21 членъ ся отхвърли, но, мисля, право е да ся даде възможность да ся оплакватъ, въ случай, че по нѣкой начинъ ся обидватъ.

Димитровъ: Коммиссията като горнитѣ членове нарѣди толкова ясно, мисли, че тоя е излишенъ. При това не е мислимо да ся прѣдполага и да стане подобно нѣщо.

Щрекеръ: Азъ приемамъ, че това нѣма да стане, но ся случача да ставатъ погрѣшки като кажатъ, че въ документитѣ това нѣма, това нѣма. Ако пакъ лицето достави отпослѣ нѣщо, то трѣбва да му ся даде свобода. Трѣбва да има право да протестира.

Прѣдсѣдателтъ: Като има възражение на прѣдложението отъ коммиссията, турямъ членътъ на гласуване; които сж за него, да станатъ прави. (Пада).

Приема ли ся чл. 22 съ измѣненията на коммиссията? (Приема ся).

Членъ 23. — Военнитѣ пенсии и недоимкитѣ имъ сж безконечни и незавладеими съ исключение само спрямо държавата или въ обстоятелства прѣдвидени за прѣхраната на роднинитѣ, отъ гражданскй кодексъ.

Въ тѣзи два случая военнитѣ пенсии прѣтърпяватъ едно задържане, което неможе да надминува една пета отъ стойността имъ.

Членъ. 24. — Военнитѣ пенсии за оттегляване могатъ да бждатъ присовокуплени заедно съ гражданска за дѣйствителна служба заплата, съ исключение въ случая когато гражданското служение е прието като допълнение на правото на пенсия.

Стамболовъ: Ако и малко късно, нъ, чини ми ся, не е злѣ да обърна вниманието на Почит. Събрание върху едно нѣщо. Въ чл. 12-й ся казва за слушаитѣ, по които ся губи пенсията. Въ рапортътъ на комиссията дѣто ся говори за тия случаи не е добрѣ изразено и трѣбва да е станала грѣшка въ редакцията. Тамъ ся казва: (чете) „За 1-ий случай доклѣ трае наказанието, а за 2-ий додѣто трае разрѣшението“. За кое разрѣшение подразумѣва комиссията? Да не би да е искала да каже: додѣто трае разрѣшението не може, нъ щомъ истече срока на разрѣшението, тогава изгубва правото на пенсия. Азъ мисля, тука трѣбва да стане една поправка за да бжде по ясно,

Прѣдсѣдательтъ: Какъ да стане поправката?

Стамболовъ: Да стане тъй: „за II-ий случай отъ какъ ся свърши срокътъ на разрѣшението“.

Прѣдсѣд.: Може да ся поправи, ако ся съгласи г. Докладчакъ.

Минаваме на 2-ий дневенъ редъ — прочитание рапорти отъ комиссиитѣ, (Гласове: отпущъ).

Има прѣдложение за отпущъ, подкрѣпя ли ся? (Пада).

Има едно запитвание отъ г. Бракалова. (Гласове: има рапорти).

Докл. Наумовъ: (чете).

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли Събранието да ся занимае съ тоя проектъ? (Гласове: за бждщето засѣдание.) Пристѣпваме къмъ 3-ий днев. редъ. (гласове: отпущъ). Има прѣдложение за отпущъ (шумъ). Които приематъ това прѣдложение — да станатъ прави (Пада). (Звъни). Има отъ прѣдсѣдателя 10 мин. отпущъ.

Слѣдъ отпущъ.

Прѣдсѣд. Юруковъ: (звъни) Засѣданието ся отваря. На дневенъ редъ имаме запитванието на г-на Бракалова. Г-нъ Бракаловъ има думата да развие запитванието си.

Бракаловъ: Г-да! Азъ бѣхъ подалъ едно запитвание относительно сиротскитѣ каси. Както знаете, тѣ сж учреждения отъ врѣме и твърдѣ необходимии сега. Отъ какъ ся установи въ насъ настоящий режимъ, тѣ, споредъ измѣнението на обстоятелствата, прѣтанаха да функциониратъ. Още въ една пб-прѣдишна сессия, помня, бѣше ся подигналъ въпросъ за тѣхъ, и правителството тогава обѣща да приготви единъ законопроектъ. Азъ не зная какво е станало до сега съ тоя въпросъ и за това направихъ запитвание, да ми ся обяви отъ офиц. трибуна, какви мѣрки сж вземени до сега по тоя въпросъ.

Дир. Кръстовичъ: Г-нъ Бракаловъ подига единъ въпросъ толко праведенъ, колкото и мъченъ. Праведенъ, защото именно тия толко нуждни каси трѣбва ли още да стоятъ затворени? А мъченъ, защото, както знаете, прѣвратътъ съвсѣмъ промѣни състоянието на работитѣ въ Областѣта, така щото правилникътъ спорѣдъ който ся управляваха тия каси, понеже ся основава на други начала отъ ония, които прѣпорѣчва Орг. Уставъ, вижда ся съвсѣмъ мъчно, да не кажа не-

възможно, да се урѣдять тия каси спорѣдъ оня правилникъ. Но пакъ има да кажа на г-на Бракалова причинитѣ за това. Сега до дѣто се не прѣдирять не може да се мисли за съществуването имъ. За това сж затворени. Нѣкои сж затворени, защото по врѣме на прѣврата сж занесени и съ голѣми мжнотии нѣкои сж намѣрени, като въ Ямболъ, въ Пловдивъ. Колкото за въпроса: защо не е прѣдставенъ правилникъ за урѣжданieto на тия каси, попитайте г-на Дир. на Правосъдieto. Види се и той усѣща мжнотии. Не е голѣма мжнотия да се състави правилникъ, но работата е, че трѣбва да се съхранять правата на сирацитѣ. Споредъ закона сиротскитѣ имоти сж пазять отдѣлно отъ всѣка религиозна община. Казвамъ за това правителството срѣща мжнотии за съставянieto на такъвъ правилникъ отъ само себе, защото то върши работи за общъ интересъ, а тия каси сж частни, за всѣка религиозна община.

Бракаловъ: Първа длъжностъ е, особено на едно християнско правителство, да усигори имотитѣ на сирацитѣ. Разбирамъ, че прѣвратътъ е разбилъ нормалний ходъ на тия каси, но разбирамъ още, че отъ нефункциониранieto на тия каси, много хора оставатъ тѣй. Когато духовното началство морално е задължено да бди това, но и то какво да прави, когато правителството повече трѣбва да гарантира сиротскитѣ имоти. Защо да не направи правилникъ поне за ония каси, които съществуватъ, поне тия да се управляватъ до дѣто и другитѣ сж издирять. Поминалата година Хасковскій сѣдия казваше: азъ съмъ кадия и отъ имуществата на сирацитѣ искамъ да направя полза. Взема описва на всички умрѣли и живи имотитѣ и казва, че вие ще получавате толко лихва. И тѣй тоя човекъ взема 120, 130000 гр. отъ имотитѣ на хората. Правителството глѣда че не функционира кассата и му казва да ли дѣйствува? нѣма да дѣйствува, казва му съдилището, пишете ги на мене (на съдилището). Благодарение имаше имоти, които ги отдѣлиха. Но тия пари сж въ съдилището и хората ги искать, но то не имъ ги дава. За това, мисля, трѣбва да се взематъ мѣрки за да се осигоратъ хората.

Дир. Саллабашевъ: Дирекцията приготви единъ законопроектъ относително малолѣтнитѣ дѣца, за опекунитѣ, но той е малко сложенъ отъ колкото трѣба да е въ тия обстоятелства. Дир. на Правосъдieto проводи тоя проектъ на едни вѣщи лица и тѣ сж произнесоха за сложността му. При това, Дирекцията не може да ангажира съ обстоятелствата Събранието. Оставатъ за послѣ да сж прѣдставять, слѣдъ истичание на сесията, въ публиченъ административенъ правилникъ.

Наумовъ: Чуденъ е отговорътъ отъ официалната трибуна. Въпросътъ, г-да, подигнатъ отъ г. Бракалова е доста важенъ. Виждамъ, че доста население има което сж лишава отъ своитѣ права и правителството още не е взело мѣрки да осигори тия права. Даже не бѣше нужно Събранието да повдига такъвъ въпросъ, когато самото правителство е натоварено да сж грижи. Но въ насъ почти обичай е станало да сж напомнимъ веднажъ, дважъ, трижъ на правителството за всичко нѣщо, а то алегорически да обѣщава правилници, нѣ все тѣй остава. Да ли въ всѣко отношение тѣй сж показва правителството незная, но зная само за тоя въпросъ така става. Впрочемъ каза сж, че е мжно нѣщо. Азъ пакъ казвамъ, правителството всѣкога трѣбва да глѣда нуждитѣ на населението, а не да сж бои отъ труда. И сега наистина г-нъ Директора на Правосъдieto казва, че ще сж прѣдстави пра-

вилникъ, но не зная кога. Откоѣ имаше такива обѣщания и пакъ нѣма нищо извършено. Азъ забѣлѣждамъ малко хладнокрѣвие отъ страна на правителството. И, може би, ще се продължи още 2 год. работата. Азъ прѣдъ видѣ на това прави едно прѣдложение и моля Събранието да го приеме: „Обл. Събрание, като взема актъ отъ обѣщанията на правителството за издаване на единъ Публично-Административенъ Правилникъ по урѣжданието на сиротскитѣ каси и тѣхната опека, прѣпорѣчва на правителството да извърши това всячески и минава на дневенъ рѣдъ“.

Прѣдсѣдателтъ: Има още записани да говорятъ, а сега има прѣдложение.

Наумовъ: Да се гласува и мине на дневенъ рѣдъ.

Димитровъ: Както ни се каза, ще се взематъ мѣрки за урѣжданието на сиротскитѣ каси. Обаче въпросътъ е: какъ ще стане съ другитѣ каси? Но нѣйдѣ каситѣ сж затворени и мнозина си искатъ паритѣ. Правителството мисли, прѣди да каже нѣщо за това, какъ да урѣди правилникъ, но ето какво става съ тия каси. Слѣдователно правителството трѣбва да даде по-удовлетворителенъ отговоръ, какво ще прави съ такива. Има 4 год. дѣто на едни пари не се е взела лихва и записитѣ стоятъ не размѣнени.

К. Калчовъ: Прѣдложението да минемъ на дневний рѣдъ не е нужно, защото и безъ него може да стане туй. Това което се каза отъ офиц. трибуна не е достатъчно. Ако помня добръ Събранието право каза миналата година за основаието на сиротскитѣ каси, че правителството не трѣбва да чака отъ духовнитѣ началници нищо, а да направи правилникъ по своя инициатива — такъво бѣше мнѣнието на всички които говориха. Извѣстно е, че има законъ за сиротскитѣ каси, поне по основание на него може да се направи нѣщо. Инакъ, както каза г-нъ Димитровъ, какво ще стане съ тия каси? За това правителството трѣбва да се постарее по-вече за удовлетворение на нуждата. Дирекцията на Вътрѣшнитѣ Дѣла трѣбва да направи това, а послѣ за закона за малолѣтнитѣ, то е друго.

Дир. Кръстевичъ: Азъ мисля, за онова, което загатва г. Калчовъ, се отговори, но той, види се, не е разбралъ. Сжщо и за питанието на г. Димитрова има отговоръ. Съставяието на правилникъ, г-да, за функциониране на сиротскитѣ каси, зависи отъ направляието на прѣдварителенъ правилникъ за *ограждение* и *сѣхранение* на капиталитѣ. Мисля всички чухте. При това въ никоя държава на свѣта не съмъ чулъ азъ поне да се каже има нужда отъ правилникъ за сиротскитѣ каси. Прѣди прѣврата е имало такива каси, управлявали сж се съ единъ особенъ правилникъ, това чухъ и видѣхъ. Въ други обаче държави не зная да сжществува подобно нѣщо. Сиротскитѣ каси иматъ за цѣль да приематъ сиротски пари на сѣхранение и да се управляватъ по нѣкакъвъ правилникъ. Но сирацитѣ нѣматъ само пари, а иматъ и имоти, дѣ се сѣхраняватъ тѣ? Какъ се управлява другото имѣние на сирацитѣ, освѣнъ паритѣ? — За това не е нужно да се каже че непрѣмѣнно трѣбва да се направи правилникъ за функциониране на каситѣ — коя полза? Ще е нужно такъвъ за сѣхранение и за оздравение въобще на имѣнията на сирацитѣ. Съ тия вѣхти каси какъ да стане? Да направимъ да функциониратъ съ правилникъ не е съгласно съ Орган. Уставъ. Много е лесно това, но послѣ турскитѣ общини ще ли мълчатъ? Но при това тия каси спорѣдъ вѣхтия правилникъ да се отдѣлятъ коя на кого да се даде, на примѣръ бѣлгарска на

българска община (единъ гласъ: спорѣдъ Орг. Уставъ), турска на турска, гърцка на гърцка и пр. — да, спорѣдъ Орган. Уставъ, но тѣ като ги взематъ какво ще правятъ? Сигурно ли е, че не ще станатъ злоупотребления? За това казахъ трѣбва да се направи нѣщо за съхранение на касситѣ тогава чакъ да видимъ.

Милковски: Много се говори по тоя въпросъ и въ двѣтъ сесии. Дѣйстви-телно сега стана запитване защо именно не се направи правилникъ, който да о-сигорява имотитѣ на сирацитѣ. Спорѣдъ разясненията, г-да, и спорѣдъ моето мнѣ-ние, тоя правилникъ не е станалъ, защото има причини. Причинитѣ сж, че ние криво тълкуваме 257 чл. на Орган. Уставъ (чете го). За да се състави законъ или правилникъ, поне азъ на това мнѣние съмъ, че трѣбва напрѣдъ друго да се направи. Въ атрибуциитѣ на всички директори казано е какви работи вършатъ тѣ. А пакъ въ атрибуциитѣ на Главния Секретаръ друго се казва: (чете 60 чл. на О. Уставъ). Значи и той има работа съ такива нѣща. Лани се каза, че тоя прави-никъ трѣбва да го направатъ общинитѣ. Сега по-прѣди г-нъ Директора на Вжтрѣш-нитѣ Дѣла каза, че трѣбва г-нъ Директора на Правосъдieto да отговори за туй, а сега пакъ каза друго. Слѣдователно трѣбва да истълкуваме 257 чл., за да се види чия работа е тя. Единъ казва това е работа на религиознитѣ общества, другъ — на Дирек. на Правосъдieto и пр.. Спорѣнъ менъ пакъ, то е работа на Дир. на Вжтр. Дѣла. Моля Събранието да даде едно тълкувание въ случая.

Ив. Х. Петровъ: Азъ искамъ да подкрѣпа г-на Милковски. Трѣбва да се обърне внимание на чл. 257. Той дава право на нѣкои общини да располагатъ съ опекунскитѣ распорѣдби, нашето Обл. Събрание е въ недоумѣние, дали и въ касситѣ могатъ да се распорѣждатъ. Трѣбва да дадемъ едно тълкувание. На френ-ски е *les affaires du tutele*, а на български — *работитѣ настойничество*. Гл. Секретаръ каза, че нигдѣ въ Европа нѣма касси, но тамъ земледѣлческитѣ касси сж хубави, тамъ стоятъ такива пари въ общитѣ касси, като се грижатъ за въпи-танието на сирацитѣ. За това трѣбва да се истълкува тоя членъ.

Дир. Кръстевичъ: Г-нъ Милковски каза, че всичката злина е дѣто не се тълкува еднакво чл. 257. Ако слушаме него, това е така, че Дир. на Вжтрѣшнитѣ Дѣла трѣбва да се гриже за тия работи, защото Орган. Уставъ казвалъ, че всички религиозно-общински работи вършилъ Глав. Секретаръ. И това го има наистина. Но г-нъ Милковски злѣ разбира, като казва *всичкитѣ работи*. Питамъ да-ли като за това нищо не е казано, че е подъ вѣдомството на др. Дирекции, какъ мисли г-нъ Милковски, да-ли за това казва, че е на Дир. на Вжтр. Дѣла? Въ закона се казва въ обща забѣлжка, въ общъ принципъ, тѣй се говори, а нищо повече. Такива общи фрази има много. Какъ се говори за религиознитѣ общества, за какво са компетентни, до дѣ се простиратъ тѣ? Ето какво казва френскій текстъ:

Les tribunaux musulmans du chériat et les autorités ecclésiastiques des autres communautés religieuses ne seront désormais compétence que pour les questions de mariage et de filiation et pour les affaires du tutelle.

Toutes questions immobilières, d'héritage ou autres, qui étaient jusqu'ici de leur compétence, seront désormais du ressort des tribunaux civils.

Както видите въпросътъ не е само за женидба, но и за дѣлата опекунски. Сега трѣбва г. Милковски да разглѣда добръ единъ граждански процесъ и ще да

види тия опекуински дѣла отъ що състоятъ. Той непрѣменно ще намѣри, че една часть въ опекунството, което ся описва въ гражданския процесъ, влиза и за съхранение имѣнията на сираци. Какъ ся съхраняватъ спорѣдь закона е друго. Прѣди не ся е имало това, какъ сж ставали тия опекуински дѣла? — Всѣкога чрѣзь законъ. Има ли правителството право да съхрани тия имѣния на сирацитѣ? — Правителството ся гриже само и само за съхранение на паритѣ. Въ Европа опекунството съхранява паритѣ. Какъ става то, какъ ся назначава, отъ коя часть на жителитѣ ся съставя и по колко на сирацитѣ взема, какъ ще ги въсползува, казватъ ся тамъ много нѣща, които ще ги прави опекуството. Сега азъ ли съмъ кривъ, ако ся казва въ Орг. Уставъ, че това право е на духовнитѣ начальници? Не съмъ кривъ азъ, нито г. Милковски. Тукъ ся казва *les affaires du fustelle*, а това опекунство съставлява часть на правосъдието, това е *les affaires de la justice*. Това е дадено на Дир. на Правосъдието, а не на Дир. на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Значи, или трѣбва да вършимъ, както казва Орг. Уставъ въ чл. 257, или, ако то е възможно, както казахъ на религиознитѣ общини да ся прѣдостави, но повече ся отказватъ тѣ по незнание и, слѣдователно, пакъ правителството е принудено да направи всичко; но станахъ да говоря, защото ся каза, че то е работа на Дир. на Вжтр. Дѣла.

Маджаровъ: Много ся говори по тоя въпросъ. Г-нъ Бракаловъ направи запитвание за да ся направи отъ правителството правилникъ, но и то било затова занято. Въ такъвъ случай прѣдложението на г. Наумова най добро е да ся приеме и да ся свърши. (Гласове: исчерпанъ).

Прѣдсѣд.: Има записани още 6 души да говорятъ. (Гласове: исчерпанъ! исчерпанъ!) Има прѣдложвние за сключаване на въпроса.

К. Калчевъ: Въпросътъ не е исчерпанъ — стана неспоразумѣние. Ако остане както мисли правителството още двѣ години трѣбва да чакаме. Каза ся да излѣзе законъ за опекунството, а послѣ на основание на него и правилникъ. Ето защо ще ся бави до 2 години. Най добръ е правителството да прѣдстави единъ правилникъ на Пост. Комитетъ за урѣждане на касситѣ на сирацитѣ, а за законъ то пакъ ще го направи.

Д-ръ Хакановъ: Азъ мисля, г-да, г. Калчовъ има право! Правителството не си изпълни обѣщанието за миналата година та и сега . . . . (Прѣдсѣд.: Моля върху прѣдложението). И азъ за това говоря. Азъ настоявамъ да ся приеме прѣдложението на г. Наумова. Защото азъ съмъ отчаянъ за тоя въпросъ и мисля безъ това прѣдложение и до година нѣма да го видимъ свършенъ. Прѣдлагамъ да ся сключи разискванието и гласува прѣдложението.

Прѣдсѣд.: Подкрѣпа ли ся прѣдложението за сключаване на разискванията? (Подкрѣпа ся отъ 10 души). Които сж за това прѣдложение — да станатъ. (Меншество. Гласове: неправилно!)

К. Калчевъ: (Гласове: 3 пжти говори). Азъ пакъ ще настоявамъ, щото да ся изработи по прѣди правилникъ.

Дир. Саллабашевъ: Считама за длѣжностъ да повторя, че проектътъ е приготвенъ, а не ся прѣдстави само и само да ся избѣгнатъ мъчнотинитѣ като ся поизмѣни малко. Той е готовъ и ще ся прѣдложи въ форма на правилникъ въ Постоянный Комитетъ.

Минковъ: При всичко че и азъ чухъ отъ правителството, но не зная пакъ да ли не ще стане както общанието му въ миналата сесия. Тогава азъ подигнахъ въпросъ за същето и тогава тъй ся даваха общания. Трѣбва да ся прѣдстави единъ правилникъ и да ся свърши.

Дир. Кръстевичъ: Съгласенъ съмъ съ прѣдложението да ся прѣдстави правилникъ. Азъ мисля, трѣбва да ся прѣпоръчи на правителството. Ето г-лъ Директоръ на Правосъдието общава и казва, че е готовъ. Ако пакъ вие неискате да вървате, то е друго. Религиознитѣ общини, като неправатъ правилникъ, не може правителството изведнажъ да прѣдприеме. Както правит. когато прави законъ за санитарното тѣло иска разяснения и мнѣние отъ Санитарното учрѣждение, така и съ случая като прави нѣщо за религиознитѣ общини трѣбва да иска мнѣнието имъ. Правителството обаче като казва, че ще направи това, ще направи.

Митр. Григорий:

Консуловъ: Както ся каза, не може да ся очеква, нѣма врѣме да ся очеква още. Сега ако проектътъ, който билъ готовъ, не е за прѣдъ хора, както искаше да каже г-нь Директоръ, тогава нека ся прѣработи. Слѣдъ това прѣлагамъ да минемъ на дневенъ рѣдъ. (Шумъ),

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да минемъ да дневенъ рѣдъ. (Единъ гласъ: искамъ думата! Шумъ). Има прѣдложение за сключване на разискванията

Ев. Гешовъ: Събранието трѣбва да ся пита счита ли исчерпанъ въпросътъ. (Гласове: исчерпанъ). И за сключването на разискването. Тогава да ся мине на дневенъ рѣдъ, или да ся приеме прѣдложението на г. Наумова.

Д. Стамбуловъ: Азъ мисля, че въпросътъ е исчерпанъ и не остава освѣтъ да ся прѣкрати.

Герджиковъ: Първи пхтъ, когато ся прѣдложи за сключването на въпроса, може би нѣмаше достатъчно освѣтление на въпроса; но сега, мисля, сключването на разискването е наврѣменно. Отъ послѣднитѣ говорения ся заключава, че правителството трѣбва да иска мнѣнието на духовхнитѣ началници за да състави правилникъ какъвто тѣ отбѣгватъ да направятъ. Правителството значи е сериозно занято съ изработването на тоя правилникъ, затова и като всеичкий въпросъ бѣше за него, въпросътъ може да ся чете изчерпанъ. (Гласове: исчерпанъ, исчерпанъ).

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Стамбулова за сключването на разискванията, които сж за него — да станатъ прави. (Приема ся). Има прѣдложение отъ г-на Наумова по запитванията, моля г-на Наумова да го формулира писменно.

Наумовъ: (Чете)

Минковъ: (Гласове: исчерпанъ). Има да направя поправка на прѣдложението; затова моля оставете ми да говоря. Азъ прѣлагамъ да ся каже: „да ся прѣдстави часъ по-скоро на Пост. Комитетъ“. Правителството каза, че е готовъ правилникътъ, но тъй и миналата година сжщо ся казваше. (Гласове: исчерпано).

Ако наистина е готовъ, то може да се прѣдстави у Областното Събрание. (Гласове: на прѣдложението). И азъ съмъ на прѣдложението и правя тая поправка за него.

Д. Бояджиевъ: Азъ правя поправка на това прѣбложение; именно да се каже: „сиротски имоти“ вмѣсто „сиротски каси“. (Наумовъ: съгласенъ съмъ).

Прѣдсѣдателъ: Подкрѣпя ли се прѣдложението на г. Наумова? (Подкрѣпя се). Които сж за него — да станатъ прави. (Приема се). Минаваме къмъ 4-ий дневенъ редъ, който е запитванието на г-нъ Бъркаловъ, относително срокътъ за апелъ. Г-нъ Бъркаловъ има думата. (Гласове: да се закрие засѣданието).

Бъркаловъ: Ако Почитаемото Събрание е изложено въ търпение, то нека стои за утрѣ, защото азъ искамъ да развия широко въпросътъ; утрѣ Събранието може да се снабди съ пѣ-търпеливи сили да развиемъ въпроса както трѣбва (Гласове: да).

Прѣдсѣд.: Кога ще имаме слѣдующето засѣдание? (Гласове: утрѣ). На дневенъ рѣдъ има:

- 1-о. Гласуване изцѣло на законопроекта за вѣннитѣ пенсии;
- 2-о. Разискване законопроекта за учрѣждение на земледѣлчаско училище;
- 3-о. Запитванието на г. Бъркаловъ по срокътъ за апелътъ;
- 4-о. Прочитание рапорти отъ комиссиитѣ.

Ще стане провѣрка

Секретарьтъ: (чете списъка).

Прѣдсѣдателъ: На втората провѣрка отсутствуватъ безъ отпущъ: Аристархъ, Пѣневъ, Митропол. Панаретъ, Рабинъ Ефенди, Епископ Робертъ Менини. (звъни). Засѣданието се затваря.

Край въ 5¹/₂ часа.

Прѣдсѣдателъ: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатели: { Д-ръ Янкуловъ
Юруковъ

Секретари: { Гуневъ
Пеневъ

